

மணிமேகலை: எடுத்துரைப்பியல் நோக்கு

பா. ரவி ^{a,*}, தி.கு. இரவிச்சந்திரன் ^ஆ, சு.மா. மாரியப்பன் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அரசு ஆடவர் கலைக்கல்லூரி, கிருஷ்ணகிரி-635001, தமிழ்நாடு, இந்தியா

^ஆ தமிழ்த்துறை புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-605014, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Manimekalai: Narratology view

P. Ravi ^{a,*}, T.K. Ravichandran ^b, S.M. Mariyappan ^a

^a Department of Tamil, Government Arts college for Men, Kirshnagiri-635001, Tamil Nadu, India

^b Department of Tamil, Pondicherry University, Puducherry - 605014, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
ravi2sumi@gmail.com

Received: 28-04-2022
Revised: 24-09-2022
Accepted: 07-10-2022
Published: 09-10-2022

ABSTRACT

Palentamil literature is the forerunner of modern literature. The richness of material and methods found in Palandami literature are the reasons for its pioneering. Modern literature has started following the tradition followed by those literatures. As multidisciplinary studies and studies based on various theoretical approaches develop, the hermeneutic approach takes an indispensable place. Among those who explained this approach, according to research method, K. Panchagam also P. Maruthanayak is also the foremost. The purpose of this article is to explain the elements of narrative narrative, narrative identification, order of performance, period, aesthetic discourse, and place of speech in Manimekalai, one of the double Epics.

Keywords: Manimekalai, Dual epics, Tamil literature

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் தனித்த அடையாளம். சங்க காலம் முதல் தற்காலம் வரை பலவகையான படைப்புகள் தமிழ் மொழியில் படைக்கப் பெற்று வந்துள்ளன. அவ்வகையில் காப்பியமான தமிழ் மொழியின் உயர்தர வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றிள்ளது. உலக இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிடத்தக்க அளவில் தமிழ் காப்பியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் தனித்து அடையாளம் கொண்ட நூல் மணிமேகலை. இக்காப்பியத்தினை எடுத்துரைப்பியல் நோக்கில் ஆய்வதாக கட்டுரை அமைகின்றன.

காப்பியம்

அடிப்படை இலக்கிய வகைகளில் ஒன்று காப்பியம் ஆகும். கவிதை இலக்கியங்கள் பேரிலக்கியமாக திகழ்வது காப்பியமாகும். அதனைப் பெரிதும் வளர்ச்சியுற்ற கலை வடிவம் எனலாம். இலக்கிய உலகில் காப்பியம் ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

காப்பிய இலக்கியம் பல தலைமுறைகளில் படிப்படியாகச் செம்மைப்படுத்தப்பட்டதாகும். பொதுவாக வழக்கிலிருந்த பழமையான கதைகளில் இருந்தும் பக்தி கையறுநிலை, இயன்மொழி ஆகியவைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட பாடல்களிலிருந்தும் காப்பியம் வளர்ச்சி எய்தியதாகும். இவ்வளர்ச்சி நுண்ணறிவுத் திறனையும் கற்பனையின் விரிவையும் குறிப்பதாகும் என்று டபிள்யூ.

பி. கெர். கூறுகிறார். வீரமிக்க உணர்வினை தலைமையாகவும் இருக்கத் தோன்றும் பண்பாகவும் கொண்டு முதலில் காப்பியங்கள் தோன்றின. இவைகளைத் தொன்மைக் காப்பியங்கள் (Primitive Epics) அல்லது நம்பகமான காப்பியங்கள் (Authentic Epics) என மேனாட்டுத் திறனாய்வாளர்கள் வகைப்படுத்துவர் (Bowra, 1945). இவற்றை இயற்கை காப்பியங்கள் (Natural epics) என்றும் கூறுவர். பிற்கால காப்பியங்களில் செயற்கைப் பண்புகள் அமைந்துள்ளன. எனவே அவைகள் செயற்கை அல்லது இலக்கிய காப்பியம் (Artificial or Literary Epics) எனப்படும் (Bowra, 1945).

கிளைக்கதைகள் வரையறை

உலகில் காப்பிய சார்ந்த நூல்களை சிலரே அறிவர். இருப்பினும் காப்பியக் கதைகள் அனைவரும் அறித்தே. வையம் அறிந்த இக்காப்பியக் கதைகள், பல கிளைக் கதைகளை தம்முடன் இணைத்து ஒருசேர வடிவமாக காட்சி அளிக்கின்றன. காப்பியக் கதையை மையக்கதை, கிளைக்கதை, துணைக்கதை என மூன்று வகையாக வகைப்படுத்தலாம் (Muthu shanmugan, Perma, 2014).

மையக்கதை என்பது காப்பிய முதன்மை மாந்தர்கள் பற்றியே அமைந்திருக்கும். இது பெரும்பாலும் விளக்கமுறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும். இந்த மூல கதையின் ஆரம்பமே காப்பியத்தின் ஆரம்பமாகும், மூல கதையின் இறுதியே காப்பிய இறுதியாகவும் அமைந்திருக்கும். தவிர, மையக்கதை, தொடக்கம், வளர்ச்சி, உச்சகட்டம் வீழ்ச்சி, முடிவு என்ற ஐந்து உறுப்புகளை கொண்டிருக்கும் (Muthushanmugan, 2014).

கிளைக்கதை மையக்கதையின் உட்கிடைந்த கதை வடிவமே (story form) ஆகும். கிளைக் கதைகள் கூற்று முறையில், அதாவது விவரிப்புப் போக்கில் அமைந்திருக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கிளைக்கதை என்பது காப்பிய மையக் கதையுடன் இணைந்த, அதாவது ஒன்றிய கதையாகவே வர வேண்டும் என்கிறார் அரிஸ்டாட்டில்.

மணிமேகலை துறவு

மாதவியின் மகள் மணிமேகலை. அழகும் இளமையும் உடைய மணிமேகலை இந்திர விழாவில் ஆடவருவாள் என்று பூம்புகார் மக்கள் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர். ஆனால் மாதவியோ தானும் துறவு பூண்டு தன் மகள் மணிமேகலையையும் துறவு நெறிப்படுத்துகிறாள். மணிமேகலையைக் காணும் உதயகுமரன் என்ற சோழ இளவரசன் அவள் அழகில் மயங்கிப் பின்தொடர்கிறான். மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலையை உதயகுமரனிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக மணிபல்லவம் என்ற தீவிற்குத் தூக்கிச் சென்று விடுகிறது. அங்கு மணிமேகலை 'அமுதசுரபி' என்ற பாத்திரத்தைப் பெறுகிறாள். அள்ள அள்ளக் குறையாமல் சோறு வந்து கொண்டே இருக்கும் அதிசமயான பாத்திரம் அது. மணிமேகலை அந்தப் பாத்திரத்துடன் வந்து பூம்புகாரில் அறம் செய்கிறாள். உதயகுமரன் மணிமேகலையைத் தொடர்ந்து வருகிறான். அவனிடமிருந்து தப்ப மணிமேகலை 'காயசண்டிகை' என்ற கந்தருவப் பெண் வடிவம் கொள்கிறாள். இந்நிலையில் காய சண்டிகையின் கணவன் காஞ்சனன் என்பான் தன் மனைவியைத் தேடி வருகிறான். அவன் உதயகுமரன் மேல் சந்தேகம் கொண்டு அவனை வாளால் வெட்டி விடுகின்றான். உதயகுமரன் இறந்தவுடன் அவன் தாய் மணிமேகலைக்குக் கொடுமை பல செய்கிறாள். மணிமேகலை அவளைத் திருத்தி அறநெறியைப் பின்பற்றச் செய்கிறாள். மணிமேகலை நாடெங்கும் பௌத்த தருமத்தைப் பரப்புகிறாள். இதுவே மணிமேகலை நூல் கூறும் கதை (Chithalai Chathanar, 2013).

எடுத்துரைப்பியலுக்கு அறிஞர்களின் விளக்கங்கள்

நிகழ்ச்சிகளை மொழியால் எடுத்துரைக்க முயலும் போது என்னவெல்லாம் நிகழ்ந்து விடுகின்றன என்பதையும் அதன்மூலம் அந்த நிகழ்ச்சி எப்படி மொழிப்படுத்துகின்றவரின்

விருப்பத்திற்கு ஏற்பப் புனைவாக மாற்றப்பட்டு எடுத்துரைப்பவரின் அதிகாரத்தைக் கட்டமைப்பதற்கான அந்த எடுத்துரைப்புப் பரிமாணம் பெறுகிறது என்பதையும் மிக நுண்ணிய தளத்தில் பல்வேறு கலைச்சொற்களைக் கொண்டு விளக்குவது தான் இன்றைக்கு எடுத்துரைப்பியல் என்ற ஓர் ஆய்வுத் துறையாக விளங்குகின்றது என்கிறார் க. பஞ்சாங்கம். (Panchangam, 2016).

எடுத்துரைப்பியல் (Narratology) என்பது ஒரு பனுவலில் கதை நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு சொல்லப்படுகின்றன என்னும் பொருளைப் பற்றிய ஆய்வாகும். தன்மை, வடிவம், முறை ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து எடுத்துரைப்பின் நிறைகுறைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதே இதன் அணுகுமுறையின் நோக்கமாகும். இத்துறைக்கு (Narratology) என்னும் பெயரை முன்மொழிந்தவர் டொடராவ் (Todorov) என்ற கல்வியாளர் ஆவார். இவ்வணுகு முறையில் பயன்படுத்தப்பெறும் கலைச் சொற்களின் விளக்கங்கள் அதனால் புரிந்துகொள்ளத் துணை செய்யும் என்று ப.மருதநாயகம் குறிப்பிட்டுள்ளார். (Maruthanayakam, 2019).

எடுத்துரைப்பின் அலகுகள்

எடுத்துரைப்பின் அடிப்படை அலகுகளாகக் க. பஞ்சாங்கம் அவர்கள் மூன்றினைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை

நிகழ்ச்சிகள்

நிகழ்ச்சிகளுக்கான வார்த்தை குறியீடுகள்

எடுத்துச் சொல்லும் அல்லது எழுதும் செயல்பாடு

ஆகிய இம்மூன்றுமாம். இவற்றைப் புனைக்கதை எடுத்துரைப்பு நோக்கில் (Narrative Fiction) பின்வருமாறு மறுபெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றன.

- 1 கதை (Story)
- 2 பனுவல் (Text)
- 3 எடுத்துரைப்பு (Narration)

இவற்றுள் 'கதை' என்பது தொடர் நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்திருக்கின்றது. 'பனுவல்' என்பது அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதன் மூலம் ஒரு சொல்லாடலைக் கட்டமைக்கின்றது. (சொல்லாடல் (Discourse) என்பது குறிப்பிட்ட நோக்கில் அனைத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தும் செயல்பாடு) எடுத்துரைப்பு என்பது பனுவலை உருவாக்கும் செயல்பாட்டுப் படிமுறை ஆகும். இந்த மூன்றும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து இயங்கும்போதுதான் புனைவு இலக்கியங்கள் சாத்தியமாகின்றன. (Panchangam, 2017).

எடுத்துரைப்பியல் கூறுகள்

எடுத்துரைப்பில் திறனாய்வு பற்றி ஆராய்ந்த க.பஞ்சாங்கம் (நவீனக் கவிதையியல் - எடுத்துரைப்பியல் நோக்கு, காவியா, 2003), கி. சிவா (பத்துப்பாட்டின் எடுத்துரைப்பியல் 2020) ப. உமாமகேஸ்வரி (ஊடலில் எடுத்துரைப்பியல், சான்லக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு இதழ்), ப. மருதநாயகம் (எடுத்துரைப்பியல்: பூமணியின் வெக்கை, 2019) உள்ளிட்டோர் எடுத்துரைப்பியல் கூறுகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். (Panchangam, 2003; Siva, 2020; Umamaheswari 2017; Maruthanayakam, 2019). இக்கட்டுரை மணிமேகலையில் எடுத்துரைப்பில் கூறுகள் சிலவற்றைக் கண்டறிந்துள்ளது. அவை: 1. விவரிப்பு கூறுகள் 2. கதைமாந்தரை அடையாளப்படுத்தும் தன்மை 3. நிகழ்ச்சியின் ஒழுங்கு 4. காலம் 5. அழகியல் விரித்துரைப்பு 6. பனுவலில் பேச்சு பெறும் இடம் என்பனவாகும்.

விவரிப்பு கூறுகள்

எடுத்துரைப்பில் பின்புலம் குறித்த இந்த விவரிப்புச் செயல்பாட்டில் எடுத்துரைப்பாளர் ஒப்பீட்டு அளவில் மிகக் குறைந்த அளவே வெளிப்படுவார். மேலும் நாடகம் அல்லது திரைப்படத்தில் இந்த பின்புலம் நேரடியாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் புனைகதையில் மொழியினால் இப்பின்புலத்தை விவரிக்க வேண்டிய நெருக்கடி இருக்கிறது. இதனால் அந்த மொழி எடுத்துரைப்பாளரின் மொழியாக அமைந்து விடுகிறது. இவ்வாறாக அமையும் போது பின்புலம் குறித்த விவரிப்பு எடுத்துரைப்பாளரின் உணர்ந்தறியும் ஆற்றலின் அளவைக் கணக்கெடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்து விடுகிறது (Panchangam k, 2017).

விவரிப்பு என்பது ஒரு பொருளின் தன்மையினை அல்லது ஒன்றின் செயலை விலக்கிப் பேசுவதாகும். அதாவது, ஒரு செயல், அச்செயலுக்கான காரணங்கள், அச்செயலுக்கான பின்னணி, அச்செயல் வெளிப்படுத்தும் உண்மை ஆகியவற்றை விளக்கக்கூடிய ஒரு தொகுப்பே ஆகும்.

மணிமேகலையில் பீடிகை கண்டு பிறப்புணர்ந்த காதையில் மணிமேகலையின் முற்பிறப்பு கதை ஒன்று எடுத்தாலப்பட்டுள்ளது. மணிமேகலை தன் காந்தளஞ் செங்கையைத் தலைமேல் குவித்து, புத்த பீடிகையை, இடமுறை வலமுறை சுற்றி வணங்கி எழுந்து, முற்பிறப்பை வழுவின்றி உணர்ந்தபின், தனக்கு முற்பிறவியில், இப்பிறவி உணர்த்திய பிரமதருமன் என்ற முனிவனை அகக்கண்முன் முன்னிலைப்படுத்தி, தன் முற்பிறப்பு வரலாற்றை கூறுகிறாள். இக்கதை முற்பிறவியில் மணிமேகலை இலக்குமி என்ற பெயருடன், ரவிவர்மன் என்ற அரசனுக்கும், அமுதபதி என்னும் அரசிக்கும் மகளாக இருந்து வளர்ந்ததைக் கூறுகிறது. பின் இராகுலன் என்பவன் மனைவியாகி அவன் 'திட்டிவிடம்' கடித்து இறக்க, அவனுடன் இவள் உயிர் துறந்ததாக காட்டப்படுகிறது. பிரமதருமன் என்ற முனிவன் அருளால் முற்பிறவிலேயே, இப்பிறவியில் நடப்பதையும் இலக்குமி அறிந்திருந்ததாள் என்பதை இக்கதை காட்டுகிறது. ஒருவர் என்ன நினைவுடன் இருக்கின்றாரோ அதே நினைவின் பலனை அவர் மறுபிறவியிலுல் பெறுவர் என்ற கருத்தையும் இக்கதை உணர்த்துகிறது. காப்பிய தலைமை மாந்தரான மணிமேகலையின் முற்பிறப்பு வாழ்வைப் பற்றிய கதை என்பதாலும் மணிமேகலை தன் பழம்பிறப்புணர்ந்து, இப்பிறப்பை நல்வழியில் நடத்த இக்கதை ஒரு செயல், அச்செயலுக்கான காரணங்கள், அச்செயலுக்கான பின்னணி, அச்செயல் வெளிப்படுத்தும் உண்மை ஆகியவற்றை விளக்கக்கூடிய ஒரு தொகுப்பை எடுத்துரைக்கிறது.

கதை மாந்தர்களை அடையாளப்படுத்தும் தன்மை

கதையில் வரும் கதை மாந்தர்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் அமைவது. இப்படிநிலை கதை மாந்தர் குறித்து எடுத்துரைப்பாளர் அவர் அழகானவர். அவர் சிந்தனையாளர். அவர் பணக்காரர் எனப் பலவாறு வர்ணிப்பது போல அமைவது இத்தகைய எடுத்துரைப்பு கதை மாந்தரின் சில சிறப்பான குணங்களை வாசகர்களுக்கு சுட்டிக்காட்டும் நோக்கில் அமைவது அல்லது அந்தக் கதை மாந்தரின் ஒட்டுமொத்தக் குணத்தை எடுத்துரைப்பாக அமையலாம். இவ்வாறு கதை மாந்தரை அடையாளப்படுத்துகிற பணியை நேரடியாக கதைச் சொல்லியே எடுத்துரைக்கலாம் அல்லது கதையில் வரும் மற்றொரு கதை மாந்தர் மூலமாகவும் எடுத்துரைக்கலாம் (Panchangam, 2017).

ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதையில் ஒரு நிகழ்வு இத்தனை விளக்கும் விதமாக எழுத்தாளப்பட்டுள்ளது. பத்தினி பெண் இடும்பிச்சை ஏற்றல் பெருந்தகைமையாகும் என்ற குறிப்பறிந்து மங்களமனைப் பேணும் ஆதிரையின் கற்பின் திறம் கூறி, அவள் இடும் பிச்சை பெருந்தகைமை உடையது என காயசண்டிகை கூறுகிறாள். இக்கதையில், ஆதிரையின் கணவன் சாதுவனின் முறையற்ற செயல், பின் அவன் திருந்தி பொருள் தேடச் செல்லுதல், மரக்கலம் உடைந்து நாகர்நாட்டிற்குச் செல்லல், அவன் இறந்ததாக ஆதிரை தீப்பாய்தல், தீ அவளை அணுகாமை, பின் அசரீரி ஒலித்தல், ஆதிரை மகிழ்ந்து இல்லம் செல்லுதல் என்ற செய்திகள்

கதைப்படுத்திக் கூறப்படுகின்றன (Chithalai Chathanar). ஆதிரையின் கற்பு, அக்கற்பின் மாண்பால் அவள் வாழ்க்கையில் அடைந்த மேன்மை, அதனால் காப்பியத்தில் அவள் பெற்ற ஏற்றம் என்ற நிலையில் 'கற்பு' என்ற ஒன்றே இக்கதையின் தலைமை பெறுகிறது இப்படிப்பட்ட கற்புடைய மாது இட்ட பிச்சை அமுதசுரப்பியை வளம் பெறச் செய்கிறது எனச் சாத்தனார் படைத்துக் காட்டுகிறார்.

நிகழ்ச்சியின் ஒழுங்கு

ஒழுங்கு என்பது எப்போது என்ற வினாவிற்குக் கிடைக்கக்கூடிய விடையிலிருந்து பெறப்படுகிறது. அதாவது முதலில், இரண்டாவதில், இறுதியில் என்பன போலவோ முன்னால், பின்னால் என்பன போலவோ அல்லது இவைப் போன்ற வேறுபல வகையிலேயோ இந்த ஒழுங்கு பனுவலில் உணரப்படுகிறது. அதாவது ஒழுங்கு என்பது ஒரு பக்கத்தில் முன் நிகழ்ச்சியின் இடையோட்ட நிகழ்வு அல்லது பின்னோடிய நோக்கு என்ற முறையிலும் மற்றொரு பக்கத்தில் முன் கருதுதல் அல்லது முன் குறித்துக் காட்டுதல் என்றும் சுட்டப்படுகிறது.

கண்ணகியின் கணவனான கோவலனின் ஒன்பது தலைமுறைக்கு முந்திய கோவலன் பற்றிய கதையானது நிகழ்ச்சியின் ஒழுங்கிற்கு சரியாக எழுதப்பட்டுள்ளது. மாசாத்துவான் மணிமேகலைக்கு சொல்வதாக எடுத்துரைக்கின்ற இக்கதையானது, அக்கோவலன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கு நண்பனாக இருந்ததும், அவ்வரசனுக்கு தர்மசாரணர், புத்தர் அருளிய வாய்மைகளை அறிவுறுத்தும்போது, உடனிருந்து கேட்டு அவ்வுரை பயனாக அறம் பலச் செய்ததையும் கச்சியில் புத்தனுக்குத் திருக்கோயில் எடுத்து சிறப்பித்ததையும், அதனால் சிறந்ததையும் இக்கதை பேசுகிறது. சாத்தனார் இந்தக் கோவலன் கதையை, மாசாத்துவான் கச்சி வந்த நோக்கத்தை விளக்கும் பொருட்டு, பௌத்தவ கொள்கைகளைப் பேசவும், கோவலன் பரம்பரையே பௌத்த சமயத்தின் போல் பேரன்பு பூண்டது என்பதைக் காட்டுவதற்காக எடுத்தாள்கிறார். இக்கதை, சாத்தனாரின் கற்பனை திறனுக்கும், புலமைத் திறனுக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகும். கோவலன் வாழ்க்கையே முழுக்க முழுக்கப் பேசும் சிலம்பில், அடிகள் காட்டாத நிகழ்ச்சிகளை, சாத்தனார் இங்கு முன் நிகழ்ச்சியின் இடையோட்ட நிகழ்வாக படைத்து காட்டுவதன் நோக்கம் அறிய முடிகிறது. மணிமேகலை பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்தது வியப்பான செயல் அன்று, அவள் தந்தைவழி முன்னோர்கள் பௌத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களே என்று எடுத்துரைக்கிறார்.

காலம்

எடுத்துரைப்பாளர் தான் எடுத்துரைக்கும் கதையின் காலத்தை ஒழுங்குப்படுத்திக் கொள்ள ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டவைகளைச் சுருக்கமாக கதையின் நடுவில் சொல்லிக் கொள்வது எடுத்துரைப்பின் ஒருவகைக் குணமாகும். இத்தகைய எடுத்துரைப்பில் எடுத்துரைப்பாளரின் பங்கேற்பு வெளிப்படையாக தெரிகிறது அதேபோன்று எதை விரிவாக சொல்ல வேண்டும் எதை மிக கவனத்தோடும் எச்சரிக்கையோடும் கையாள வேண்டும் என்கிற எடுத்துரைப்பாளரின் எண்ணமும் இதன் மூலம் தெளிவாகி விடுகிறது.

சாத்தனார் மேகலையில் அறவண அடிகள் கூறுவதாக ஒரு கதை எடுத்தாலப்பட்டுள்ளது. மணிமேகலா தெய்வம் கோவலன் குடும்பத்திற்குச் செய்யும் உதவிக்குக் காரணமாக இக்கதையைப் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். பல அறங்கள் செய்த கோவலனின் முன்னோன் ஒருவன், கடலுள் செல்லும்போது மரக்கலம் மூழ்கிய நிலையில் ஏழுநாள் சாவாது இருக்கிறான். அது கண்டு, இந்திரக் கம்பளம் நடுங்க, அவன் வாய்மையை உணர்ந்த இந்திரன் மணிமேகலா தெய்வத்தை அனுப்பி அம்முன்னோனைக் காப்பாற்றுகிறான். அன்று முதல், அக்குலத்தினருக்கே அத்தெய்வம் உதவி செய்து வருவதாக இக்கதைச் சுட்டுகிறது.

இக்கதையை இளங்கோவடிகள் சிலம்பிலும் எடுத்தாண்டுள்ளார். அங்கு மாடல் மறையோன் வாயிலாக கிளைக்கதைக்குள் ஒரு நிகழ்ச்சியாக கூறப்பட்டுள்ளது.

இடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கடல்

உடைக்கலப்பட்ட எங்கோன் முன்னாள்

புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகலின்

நன்னுவழி இன்றி நாள்சில நீத்த

இந்திரன் ஏவலின் ஈங்கு வாழ்வேன்

வந்தேன் அஞ்சல் மணிமே கலையான்

உன்பெருந் தானத் துறுதி பொழியாது

துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென

விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமத் தீர்த்த

எங்குல தெய்வம் (சிலப்பதிகாரம் 15: 28-37)

எனக்கோவலன் கூறி, மணிமேகலைக்கு அத்தெய்வப் பெயர் வைத்ததாக மாடலன் கூறுகிறான். அச்செய்தியை, இங்குக் காரணம் நோக்கிச் சாத்தனார் கிளைக் கதையாக்கிப் படைத்துள்ளார். காப்பியத் தொடக்கம் முதல் மணிமேகலைக்கு உதவிய மணிமேகலா தெய்வம் யார்? அவளுக்கு அத்தெய்வம் ஏன் சிறப்பாக உதவுகிறது என்பது போன்ற வாசகர் மனதில் எனும் எண்ணங்களுக்கு, விடை சொல்வதாய், இப்படி ஒரு தொடர்புள்ளது எனக் காட்டி அந்நிகழ்ச்சியை ஒரு கிளைக் கதையாக்கி இருக்கிறார். காப்பியத்தின் பல திருப்பங்களுக்கு காரணமான மணிமேகலா தெய்வத்தின் வரலாறு பேசுவதால் இக்கதை காலத்தின் ஒழுங்கை எடுத்துரைகிறது.

அழகியல் விரித்துரைப்பு

ஒரு கவிதையை எடுத்துரைப்புக் கவிதையாக்குவதற்காகச் சில கூறுகள் விவரிக்கப்படுதலே அழகியல் விரித்துரைப்பு எனப்படுகிறது. எடுத்துக்கொண்ட அடிக்கருத்திற்கு ஏற்றாற்போல அல்லது அதற்குத் துணை செய்வதைப் போல இவ்வகை விவரிப்புகளைப் புலவர்கள் மேற்கொள்வர். பாடல்களில் பெரும்பாலும் மலை, காடு, அருவி, வயல், கடல் ஆகியவற்றில் விளையும் பொருள்களையும் புலவர்கள் அழகியல் விரித்துரைப்பு செய்கின்றனர். இந்த அழகியல் விரித்துரைப்பு தான் ரசனைமுறை அல்லது அழகியல் திறனாய்வுக்கு அடிப்படையாகும்.

பாண்டவர்கள் கௌரவர்களுடன் சூதாடி தோற்றபின், அவர்களுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின் படி வனவாசம் முடிந்து ஒரு வருடம் எவரும் அறிய வண்ணம் அவர்கள் விராட நகரில் மறைந்து வாழும் பொழுது அர்ஜுனன் தேடி பேடிவடிவம் பூண்டு அந்நகரத்தில் உலாவ, நகர மாந்தர்கள் அவனை அர்ஜுனன் என்று அறியாது, புறம் சூழ்ந்து ஆரவாரித்தனர் (Chithalai Chathanar, 2013). இக்கதை நிகழ்ச்சியைச் சாத்தனார் மணிமேகலை தவவேடம் பூண்டு புகார் வீதியில் செல்ல, அவளைக் காணியச் சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களுடன் ஒப்பிடும் நோக்கில் அழகியல் பாங்குடன் உரை விரித்துரைக்கின்றார்.

விராடன் பேருர் விசயனாம் பேடியைக்

காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்... (மணிமேகலை, 3: 146-147)

பனுவலில் பேச்சு பெறும் இடம்

எடுத்துரைப்பியலில் பேச்சு இன்றியமையாத இடம் பெறுகின்றது. இப்பேச்சு, சங்க இலக்கியத்தில் நேரடியாகப் பேசும்நிலையிலும் குறிப்பாகப் பேசும் நிலையிலும் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். மிகைல் பக்தின் என்ற பின்னமைப்பியலாரின் கருத்துப்படி, ஒரு பனுவலுக்குள் பன்முகப்பட்ட சொல்லாடல்கள் உள்ளன என்கின்றார் (Pajanivelou, 2020). இப்பேச்சு, மனிதத் தகவல் தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படக்கூடியது. ஆர். ஜெயராமன் பேச்சின் இயல்பு பற்றிக் கூறுகையில், கதையில் பாத்திரங்களுக்கு இடையில் உரையாடல் அமையும்போது கதைகூறும் வேலையிலிருந்து கதை ஆசிரியன் விலகிக் கொள்கிறான். பாத்திரங்கள் தங்கள் கதையைத் தாங்களே கூறுவதாக அமைந்து விடுகின்றன. கதையின் நம்பகத்தன்மை இதனால் கூடுகின்றன என்கிறார். இவர் கூறும் இக்கருத்து, செயல் வடிவில் அமையும் பனுவலுக்கும் பொருந்தும்

சுதமதி தன் கதையை தானே காப்பிய தலைமையான மணிமேகலைக்குக் கூறுகிறாள். தனித்து மலர் கொய்யச் சென்ற மேகலையிடம், தானும் வருகிறேன் என்று கூறிய சுதமதி, தனித்து மலர் கொய்யச் சென்றதால் தான் அடைந்த துன்பத்தை இக்கதையின் மூலம் எடுத்துச் சொல்கிறாள். சண்பை நகரத்துள்ளனாகிய கௌசிகன் என்னும் அந்தணனுடைய மகளாக்கிய நான் தனியே செல்வதற்கு அஞ்சாமல் ஆராய்ச்சி இன்றி ஒரு சோலையில் சென்று பூப்பறித்தேன். அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக் காணுவதற்கு இந்நகரை நோக்கி ஆகாய வழியே வரும் மாருதவேகன் என்னும் வித்தியாதரன் ஒருவன் என்னைக் கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு மேலே சென்று, தன்வயமாக்கிச் சிலநாள் கழித்து பின் இந்நகரத்திலேயே என்னை விட்டு விட்டு நீங்கித் தன் நகரம் போயினான் என்று தன் வாழ்வில் நிகழ்ந்த ஆற்றாமை நிலைமையை எடுத்துக் கூறுகிறாள் (Chithalai Chathanar, 2013). இக்கதையானது சுதமதி தன் கதையை தானே கூறுவதாக சாத்தனார் படைத்து காட்டியுள்ளார்.

முடிவுரை

எடுத்துரைப்பியல் படைப்பாளியையோ, வாசகரையோ கருத்தில் கொள்வதில்லை. பதிலாக, படைப்புகளில் இருந்து உட்கிடையான கருத்தில் கொள்கிறது. இதன் மூலம் இவ்வகைத் திறனாய்வு படைப்பாளியையோ வாசகரையோ மையப்படுத்தாமல் படைப்பின் உரையையோ மையப்படுத்துவதாக உள்ளது. இக்கட்டுரையின் நிறைவாக பனுவலுக்குள் காணப்படும் உட்கிடக்கையை எடுத்துரைப்பதாக அமையும் எடுத்துரைப்பியலில் விவரிப்பு கூறுகளும் கதை மாந்தர்களை அடையாளப்படுத்தும் தன்மையும் நிகழ்ச்சியின் ஒழுங்கும் காலமும் அழகில் விரித்துரைப்பும் பனுவலில் பேச்சு பெறுமிடமும் மணிமேகலையில் அமைந்துள்ள பாங்கும் இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

References

- Bowra, C.M. (1945) From Virgil to Milton, Macmillan & Co. LTD, London
- Chithalai Chathanar, (2013) Manimegalai, Dr. U. V. SamiNathaiyer nul nilayam, Chennai
- Elangovadigal, (2013) Chilappathikaram, Dr. U. V. SamiNathaiyer nul nilayam, Chennai
- Marudhanayagam, B. (2019) Eduthuraipiyal: Poomaniyin vekkai (First Edition), 418-432, Western critical approaches, Tamil Testimonials, Saradha Pathipagam, Chennai, India.
- Muthu shanmugan, (2014) Tamil Elakkiya Kotpadugal, New Century Book House, Chennai, India.
- Muthu shanmugan, Perma, R. (2014) Eratti Kappiya Kilai Kathaigalum Thunai Kathaigalum, New Century Book House, Chennai, India
- Pajanivelou, K. (2020), Kotpadugalum Thiranaivum, Annam Pathippagam, Thanjavur, India

Panchangam, K. (2016) illakkiuamum thiranaivukkotpadukalum, Annam Pathippagam, Thanjavur, India

Panchangam, K. (2017) Naveenak Kavithaiyal: Eduthrhuraippiyal, Kaavya Pathippagam, Chennai, India

Siva, K. (2020) Pathupattin eduthuraippiyal, lakshmi Pathippagam, Thirupattur, India

Umamaheswari, B. (2017) Udalil Eduthuraippiyal, Shanlax International Journal of Tamil Studies, 2, 150-156.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License